

[Lange.]

af Forbrugsbeskatningen maatte føre til forøget Forbrug og gennem forøgede direkte Skattebyrder virke hemmende paa Opsparingen. Jeg kan heller ikke følge Partiet Venstre, naar det foretrækker at flytte disse indirekte Afgifter fra fremmede til danske Varer. Jeg mener ikke, det er forstandigt at lægge flere Byrder paa dansk Produktion end allerhøjest nødvendigt. Der er sikkert heller ikke noget andet Land, som praktiserer en saadan økonomisk Politik.

Vi vil derfor fra mit Partis Side stemme for det foreliggende Forslag, som jeg skal anbefale vil hurtig Fremme her i Tinget.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) fremdrog med en Hukommelse, som jeg beundrer, en Udtalelse, som jeg skulde have fremsat i Fjor vedrørende Venstres Afstemning i 1932. Jeg er ikke paa staaende Fod i Stand til at erindre, hvad jeg sagde derom i Fjor, ej heller, hvad det ærede Medlem sagde derom. Hvis jeg har sagt noget, der ikke er rigtigt, maa jeg naturligvis beklage det, men jeg tror ikke, der er Grund til at fordybe sig mere deri.

Det ærede Medlem mindede mig dernæst om, at jeg havde sagt, at jeg helst saa, at Afgiften paa Benzin gik til Vejenes Udbygning og Vedligeholdelse, og hvad dermed staar i Forbindelse. Denne Opfattelse vedkender jeg mig fremdeles; jeg anser det for Idealet, for det, som man skal tilstræbe, og et saadant Maal ude i Fremtiden er det ogsaa, der begrundes, at denne Lov stadig er en midlertidig Lov, at den gaar ud paa en Forlængelse af Gyldigheden af bestaaende Love og ikke en endelig Indarbejdning af de her foreslaaede Indtægter i den bestaaende Toldlov og andre Afgiftslove. Det er det principielt rigtige at lade Afgiften af Benzin gaa til Vejene, og det er i sig selv en betænkelig Sag at lade den almindelige Trafik, efterhaanden Hovedfærdselen inden for et Samfund, være en Skattekilde med almene Formaal for Øje. Men naar det ærede Medlem siger, at det særlig skulde være Kommunerne, som skulde have Gavn deraf, bliver Kommunerne jo ikke helt snydt, for Staten yder store ekstraordinære Tilskud i disse Aar til Støtte for Kommunerne, og der foreligger Lovforslag, hvorefter Staten skal overtage betydelige Byrder, der tidligere har hvilet paa Kommunerne. Jeg er derfor ikke sikker paa, at Kommunerne er interesserede i, at Staten ikke skulde være i Stand til at afholde saadanne Udgifter, og det vilde Staten jo ikke

være i Stand til, hvis den ikke havde de fornødne Indtægter. Og dette Lovforslag er et Lovforslag, der tilsigter at sikre Staten de fornødne Indtægter til de Opgaver, den hidtil med Rigsdagens Samtykke har paataget sig. Derfor kan vi ogsaa fra vor Side anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

De faa og smaa og lidet betydende Ændringer, der findes i § 2, kan vi heller ikke have noget at indvende imod. Der er Toldsatser for Stoffodtøj, som er nedsat, der er Toldsatser for Glas, som tidligere er blevet forhøjet fra 6 til 8 Øre og nu nedsættes til 7 Øre, endvidere Satser, der tidligere er forhøjet fra 4 til 6 Øre og nu nedsættes til 5 Øre, samt enkelte tekniske Ændringer af ganske ringe Betydning. Jeg skal ikke kaste med Sten i den Anledning, men anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse. Jeg maa give Finansministeren Ret i, at han ikke kan undvære de Indtægter, som flyder heraf. Jeg har set den Redegørelse, han har fremsat i Folketinget for den Forsigtighed, hvormed der disponeres af Finansministeriet. I Tider som disse kan vi vist ikke i Rigsdagen og allermindst her i Landstinget have noget at bebrejde den højtærede Finansminister i den Anledning; jeg tror snarere, vi skal takke ham for, at han er paa den rigtige Side.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Jeg takker Ordførerne for Det radikale Venstre, Det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet for den Tilslutning, de har givet Forslaget. Venstres Ordfører, det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) udtalte, at Venstre mener, at Indtægterne er for rigelige. Det forstaar jeg ikke. Jeg nævnte ved Forelæggelsen af dette Forslag, at Finansloven, som den er vedtaget i Folketinget for Aaret 1936—37, viser et Overskud paa 1 Mill. Kr. Jeg kan oplyse, at der allerede er kommet forskellige Forslag, som vil komme paa Tillægsbevillingsloven for 1936—37 og reducere dette Overskud en Del. Naar vi ser paa, at Tillægsbevillingsloven for forrige Aar viste en Udgift paa 18 Mill. Kr. og for indeværende Aar en Udgift paa 14 Mill. Kr., tror jeg ikke, man kan sige, at 1 Mill. Kr. i Overskud ved Finanslovsforslagets Vedtagelse er noget stort Overskud. Skulde det vise sig, hvad jeg ikke antager, at der ved Regnskabets Afslutning var et Overskud paa 2—3 Mill. Kr., maa det ærede Medlem vist indrømme, at med et Budget paa over 400 Mill. Kr. er det hele taget saa nøje med som vel muligt, naar man ikke naar højere op end til et Overskud paa nogle faa Mill. Kr. Derfor